

skulde betragtes som ansat med fast Gage og Sættillæg; men det forekommer mig vilde være en temmelig streng Fremgangsmaade, naar en Mand i en lang Karrække har havt dette Tillæg, da at ville berøve ham det, alene af den Grund, at hans Efterfølger ikke skulde faae det; det kunde man virkelig kalde at rette Smed for Bager. Det ærede Udvalg kunde jo have fulgt den langt lettere Fremgangsmaade, at indfætte den Bestemmelse: i Fremtiden vil denne Post lønnes med et Honorar, der ikke giver Sættillæg.

Seg maa meget beklage, at den ærede Finantsminister ikke er villig til at tage sin Resolution tilbage, thi jeg maa fuldkommen billige, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) før sagde, at man i disse Forhold maa tage fat med en let Haand. Seg troer, at navnlig Postvæsenet vil kunne vise adskillige Forhold, hvor det heller ikke vilde være heldigt for Monarkiet, om Kongeriget gjorde sin Synsmaade meget stærkt gjældende. Det er saaledes bekendt, at der paahviler Beboerne her i Kongeriget Forpligtelse til at befordre Monarkiets Post under visse Forhold; men sæt nu, at Kongeriget sagde: Vi vilde ikke for Fremtiden have Noget at gjøre dermed; vi vilde ikke for Fremtiden befordre denne „monarkiske“ Post, og jeg troer da, at det vilde vise sig, at det ikke vil være heldigt for Monarkiet, at Enhver seer Sagen for meget fra sit eget Synspunkt. Det er ogsaa bekendt, at Postvæsenet har sin egen Jurisdiction, saaledes at naar en Karl f. Ex. af sin Huusbond bliver beordret til at kjøre Posten, Noget, som Karlen ikke kan nægte, altsaa bliver beordret til at trække den røde Trøje paa, og han da gjør sig skyldig i en eller anden Forseelse, vil han af Generalpostdirekteuren kunne idømmes visse Straffe, ja, efter Forordningen af 27de Februar 1804 kunne idømmes Fængsel paa Vand og Brød. Vi kunne jo ogsaa her sige, at vi ikke ønske, at Kongerigets Beboere skulle være under andre end vore egne Domstole; jeg troer derfor, at det vil være uheldigt, om Enhver altfor stærkt vil urgere sin Side af Sagen. Jeg skulde derfor meget ønske, at den ærede Finantsminister vilde give en anden Resolution i saa Henseende — ja, jeg tør jo vistnok ikke haabe det, da han

saar bestemt har erklæret sig derimod, men ialtsaa, at han ved et Lovforslag i Rigsraadet vilde søge at ordne disse Forhold, saaledes at Kongerigets Breve outrent kunde blive befordrede som hidtil.

Seszen: Jeg vil blot med Hensyn til det samme Endringsforslag gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at man maafløe ad en anden Vej kunde komme til at bespare Noget af de store Postudgifter, som vistnok finde Steb med Hensyn til Korrespondancen i Skolevæsenets Anliggender, og som ere en nødvendig Følge af, at ingen Green af hele Administrationen er forsynet med et saa stort Antal Autoriteter som netop Skolevæsenet. Saa vidt jeg erindrer, er der ikke mindre end otte forskellige Autoriteter, som mere eller mindre kunne faae med enhver Skolefag at bestille. Der er Skolekommissionerne, Borgerrepræsentantskaberne, Kommunalbestyrelserne, Sogneforstanderskaberne, Amtsstoledirektionerne, Amtsrådene, Overstoledirekteuren og Kirke- og Underviisningsministeriet. At en saa stor Mængde Autoriteter til at behandle Sagerne maa foranledige en ganske overordentlig Brug af Papir saavel som af Frimærker eller Porto, det er ganske naturligt. Der er en anden Lov under Behandling i denne Session, hvor det efter Udvalgets Formodning ønskelige i, at en af disse Autoriteter, nemlig Amtstoledirektionen, maatte kunne undværes, altsaa er antydet, og dersom det er Tilfældet, at Amtstoledirektionen kan undværes, er det jo vist, at al den Korrespondance, som Amtmændene og Provsterne have i deres Egenkab som Medlemmer af Amtstoledirektionerne, vilde kunne falde bort, og da behøvedes denne Portobevilling ikke; thi selv om man ikke kan overse, at endeel Sager alligevel kunne komme til at gaa frem og tilbage mellem endeel Autoriteter, saa vil dog Bevillingen ikke behøves til Amtmændene og Provsterne som Medlemmer af Amtstoledirektionerne. Jeg skal derfor ved denne Leilighed tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om den hele Administration af Skolevæsenet, og navnlig den store Mængde Autoriteter, der behandle disse Sager, ikke maatte kunne indskrænkes noget.